

PLASTICUL — MATERIALUL VIITORULUI ȘI ÎN SCHI

(Urmare din pag. 1)

neacă superioară, o viteză crescută. Fibrele de sticlă aduc schiului o mare elasticitate, adică suflă și „nervozitate”, calități deosebit de importante pentru schi, unde pe lângă frământate, cu sol „călurit”, pe gheață sau pe zăpezi tari, este absolut necesar ca schiul să păstreze cu solul un unghi a-

proape constant, menținând deci permanent și pe toată întinderea sa posibilitatea frînării eficiente. Crește viteza, după cum am văzut, dar se menține sau chiar sporește posibilitatea frînării și realizarea ocolirilor prin această „nervozitate” (elasticitate), care este capacitatea schiului de a reveni ra-

pid la forma inițială în urma șocurilor primite de la sol — fenomene de compresie, tracțiune și torsune — care se amplifică o dată cu viteza. Schiul plastic face față cu succes acestor dificultăți, incomparabil mai bine decât oricare alt schi. Dar dacă este așa de reușit, vă veți întreba, desigur, de ce încă n-a inundat piața schiului, eliminându-și concurența tradițională — lemnul și metalul? Pentru că încă ne aflăm în stadiul încercărilor în care nu se cunoște total și complet reacțiile maselor plastice la temperaturi variate; pentru că procedeele tehnologice de fabricație încă n-au fost definitivite și schiul plastic este încă prea scump; pentru că schiul plastic trebuie să-și corecteze o calitate care împiedică la extrem devine defect — elasticitatea. Schiul plastic trebuie să se rigidizeze prin polimerizare sau alte tratamente de laborator, înainte de a deveni de neînlocuibil. Mai trebuie făcute calcule matematice în relație directă cu greutatea schiorului spre a determina ideal dozaajul rășinilor și fibrelor de sticlă în compunerea schiului cu căldură maximă, nici prea mare, nici prea puțin și din această cauză deformabil. Mai trebuie ca fabricanții să aibă curajul să

rupă tradiția — să renunțe la lemn și metal — în folosul și după probele de valoare ale plasticului. Calitățile noului material sînt atât de evidente superioare, încât victoria sa este o chestiune de timp și nu o dilemă, iar atunci și în schi, ca și în alte sporturi, vom fi iarăși martorii unor performanțe incredibile.

P. S. Gîndindu-mă la schiul plastic, socoteam că și prodigioasa noastră industrie chimică — în plină dezvoltare — ar putea să încerce realizarea schiului plastic la nivel competițional internațional. Ar fi desigur de importanță economică și de eficiență propagandistică.

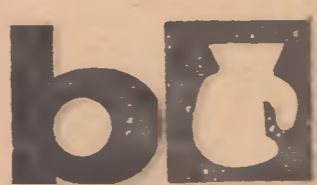
„Cupa Cutezătorilor” la patinaj viteză

Am și mine să desfășor pe pista Avîntul din Miercurea Ciuc concursul republican al sporturilor la patinaj viteză dotat cu „Cupa Cutezătorilor”. La întrecerile organizate de Comitetul Județean pentru educație fizică și sport Harghita participă aproape 100 de tineri patinatari (băieți și copii) din București, Tg. Mureș, Brașov, Sibiu, Cluj etc.

PERIODA JUNIORATULUI ESTE HOTĂRÎTOARE

- K.O.-uri care pot fi fatale... învingătorului
• „Metoda convingerii” n-a dat rezultate
• Pregătire minuțioasă în săli, și apoi meciuri oficiale

În majoritatea sălilor noastre de box predomină, din punct de vedere numeric, juniorii. Acesti tineri s-au hotărât să îmbrace mănușile în dorința de a ajunge — cit se poate de repede — „dozari mari”. În unele săli, ca de pildă cea a clubului Dinamo, selecția este foarte riguroasă. În 1965 aci, ca și la Steaua, s-au prezentat sute de copii, dar sînt a fost foarte puțini. Din păcate, selecția nu este privită peste tot cu aceeași răspundere. În marea lor majoritate, antrenorii primesc în săli pe oricine. Via foarte puțină, dar după ce recepționează câteva lovituri, dispar. Altcare, pentru că antrenorii le indică, uzul de la început, lecții la m-

nași cu adversarii mai experimentați, mai puternici. Pe de altă parte, antrenamentele sînt monotone, instructiv se folosesc mereu același exercițiu, același ritm. La tinerii băieți monotonia la ritmul ei favorizează lipsa de interes, apăsarea obosirii — îndobăzirea psihice. Explicația autoselecției, a faptului că mulți tineri talentați se pierd pe parcursul este, deci, simplă.

TEHNICA TIP — DATA UTĂRII

Am participat, în ultimii ani, la cîțeva consfățiri organizate de P.R. Box cu antrenorii din Capitală și din provinciile pe care le instruiți juniorii. S-a constatat că avînd o concepție personală despre box, antrenorul îl obligă, adesea, în mod greșit, pe tînărul care intră în sală să copieze tehnica folosită de el pe vremea cînd era boxer activ. De cele mai multe ori calitățile fizice și psihice

ale sportivului se densesc însă de cele ale antrenorului, și tocmai acest lucru — esențial, apăsăm noi — este subestimat. Bolosind experiența școlii românești de box, ca și a altor școli de peste hotare, s-a ajuns la concluzia că este absolut necesar ca juniorii să înțeleagă în început o „tehnică tip”, care în Polonia se numește „tehnică standard”, iar în S.U.A. „clasică”. S-a recomandat ca după însușirea „tehnicii tip” (care include poziția corectă de gardă, lovituri clasice-directe, lovituri de jos în sus etc.), să se treacă la individualizarea antrenamentului, la slefuirea tehnică, avîndu-se în vedere calitățile fizice și psihice ale fiecărui boxer.

Dar antrenorii nu au prea respectat indicațiile federației. În diverse săli se simte tendința acestora de a-și pregăti cit mai repede pe juniori în vederea obținerii unor rezultate imediate. Loviturile la aparate (sac, pernă de perete, minge pară etc.), executate insuficient, poartă amprenta grabel. Despre învățarea procedurilor de apărare, puține lucruri de spus. Și este cunoscut faptul că apărarea trebuie învățată ca și atacul. Dacă nu repetă cu perseverență, boxerul nu va reuși să execute automat, în ring mișcarea împusă de momentul luptei. Rari sînt pugiliștii juniori pe care i-am văzut învățînd echivele sau apărățile cu răpote.

Accentul cade, deci, exclusiv pe boxul în forță. Bucuria unei victorii prin K.O. obținută în începutul activității, îl face chiar și pe antrenor să-și piardă cum-pătul. Sînt, desigur, cazuri cînd un boxer bine dezvoltat fizic poate câștiga un meci prin K.O. chiar după primele antrenamente. Dar acest tînăr nu cunoaște abecedarul sportului cu mînușile. Starea sa de euforie este înfrînată, din păcate, chiar de antrenor. În pregătirea juniorului se insistă, în continuare, pe dezvoltarea calităților fizice, pe forță și rezistență. Dar, după cîteva meciuri, tînărul adversarului mai abili, tînărul respectiv se dovedește că practică un box rudimentar, fără perspective.

Vă amintiți, probabil, de tînărul brăilean Petre Covaliov, de speranțele care se puneau în el. Covaliov s-a bazat exclusiv pe vitalitatea sa, într-adevăr deosebită, pe calități fizice native — forță și rezistență, datorită cărora, în 1964 și 1965, a ajuns chiar în finalele campionatului național de seniori. Aici, el a fost învins, însă, de Nicolae Giu (1964 — K.O. I) și Nicolae Giu (1965 — a puncte). De atunci, Covaliov a pierdut multe meciuri înainte de limba, la un moment dat purtîndu-se chiar întrebarea dacă în urma loviturilor recepționate el mai poate continua activitatea. Craioveanul Ștefan Panduru, alt adept al boxului bazat exclusiv pe forță, n-a dat rezultatele așteptate, deși a fost selecționat în lotul reprezentativ. Asemenea exemple sînt — din păcate — numeroase.

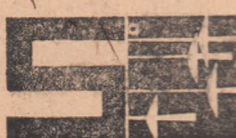
Lată de ce însușirea „tehnicii tip” în primele luni de antrenament, concomitent cu deprinderea procedurilor de apărare, se impune ca o necesitate de prim ordin. Adăugînd la calitățile bagajului indispensabil de cunoștințe tehnice, vom reuși, în cîteva ani, să creăm individualitățile de care boxul nostru are atîta nevoie.

Consfățuirile, ca și controalele făcute de antrenorii federației în sălile de box n-au dat, din păcate, rezultatele scontate. Fîind vorba de pregătirea juniorilor, adică de viitorul boxului românesc, sînt necesare măsuri hotărîte care să ducă la îmbunătățirea substanțială a muncii cu tinerii pugiliști, de-a oarecî metoda convingerii s-a dovedit a fi ineficientă. Se impune, după părerea noastră, includerea în Regulamentul de box a unui capitol care să prevadă descalfirea juniorilor pentru lipsă de tehnicitate. Astfel, antrenorii vor fi împiedicați să mai aducă în ring boxeri cu o tehnică rudimentară (ceea ce nu înseamnă, de fel, renunțarea la ideea cultivării calităților fizice sau a spiritului de combativitate). Arbitrajele în meciurile de juniori vor trebui să fie mult mai severe, iar federația ar trebui să sancționeze cu retrogradarea pe antrenorii care nu respectă, de ani de zile, recomandările făcute.

În plus, juniorii să aibă dreptul să susțină meciuri publice decît după un stagiu de 5-6 luni de pregătire. Trebuie dusă o luptă energică, plină de răbdare, pentru a convinge conducătorii cluburilor și ai asociațiilor sportive, să nu mai preîntîndă rezultate imediate. Să nu se uite faptul că, mai cu seamă în cariera unui tînăr care practică boxul, perioada junioratului este hotărîtoare.

R. CALARAȘANU

PRIMUL CONCURS AL ANULUI...

Cinstea de a fi prezenți la primul concurs al anului 1969 a revenit tinerilor scrierilor bucureșteni, care s-au întrecut în cadrul campionatului municipiului București rezervat juniorilor de cat. a II-a.

46 de tineri au preferat, în aceste minunate zile de vacanță, în locul zăpezii și al rănișorilor, floarele și albul costumelor de scîrmă. Cu toții au fost la înălțime.

Cei mai buni 6 floretişti (din cei 22 prezenți la startul probei) și-au disputat cu multă ardore șansele pentru ocuparea locului I. În final, acesta a revenit lui Alexandru Pălticaru (Univ.), care, mai ofensiv și mai eficient, a reușit să-și întrecă toți adversarii, terminînd turneul neînvingător. Laurentiu Tarau (Viitorul), principala sa urmăritor, s-a remarcat deosebit prin acțiunile poziției de luptă și a acțiunilor, dublate de foarte bune calități fizice. Alături de acestia s-au mai remarcat Bogdan Constantinescu (IEFS), Constantin Enculescu (Viitorul), Liviu Angelescu (C.P.M.B.) și Petre Buricea (Sc. sp.).

Finala probei de floretă fete a fost dominată de către sportivele de la Viitorul, prezente în număr de 4 în finală. Dar, cu tot avantajul numeric, floretistele de la Viitorul nu au putut trece de Ana Girbea (Progresul), care, cu o mai bună tactică și slăbind mai bine acțiunile defensive (atunci cînd a fost nevoie), a ocupat locul I. O frumoasă surpriză — Magdalena Bortos (Viitorul), ocupanta locului II. Cu mai mult călm în asaltul decisiv ea ar fi putut să-și aducă victoria.

În afara finalistelor, o notă

bună și pentru Viorica Draga (Sc. sp.) și Elisabeta Păcureț (Univ.).

Pentru acest început de sezon, pentru tinerețea de pe plînsule de concurs și mai ales pentru calitățile pe care și le-au etalat majoritatea dintre participanți și participante concursul poate fi apreciat ca promițător.

Simbătă și duminică va fi rîndul tinerilor spadasi și sabrieri să ne arate ce știu... prof. Octavian VINTILA, maestru al sportului

DOAR UN ACCIDENT ?

Pe marginea nesatisfăcătoare comportări a echipei masculine de handbal în R. F. a Germaniei

La Bremen și Kiel, echipa națională masculină de handbal a României nu a reușit să-și îmbunătățească performanțele în cadrul competiției handbalistei vest-germane. În ambele tururi, victoria a revenit formației R.F. a Germaniei la o diferență de 5 și, respectiv, 6 puncte, ceea ce, desigur, a surprins.

Cu cîteva zile înainte, la București, tînără noastră reprezentativă învinsese, fără drept de apel, naționala Cehoslovaciei — campionă mondială — și redutabila echipă a Republicii Democratice Germane. Și, iată că, imediat, la o confruntare peste granițe, jucătorii români au pierdut categoric în fața unui adversar care, pînă nu de mult, le era inferior. Concluzi, în acest sens, este

palmaresul întîlnirilor directe: din șase jocuri, în cinci rezultatele ne-au fost favorabile. Mai mult, de trei ori echipa română câștigase chiar pe terenul gazdelor, singura înfrîngere fiind înregistrată în anul 1963.

CARE AU FOST CAUZELE COMPORTĂRII MEDIOCRE A HANDBALIȘTILOR ROMÂNI ?

După părerea noastră este vorba de scăderea potențialului echipei prin lipsa principalilor realizatori: Gruia (suspendat), Licu și Guneș (accidentat), cei doi trăgători de la 9 m folosiți, Chidic și Nica, n-au reușit să-și suplînească.

În aceste condiții, antrenorii au fost puși în situația să-și înădă în teren aproape în permanență restul de jucători, recunoscuți ca foarte buni tehnicieni (Gafu, Moldovan, Samungji) dar ALE CAROR RESURSE FIZICE ȘI POSIBILITĂȚI DE CONCRETIZARE DE LA DISTANȚĂ SÎNT MAI REDUSE. Urmarea: s-a jucat bine în cîmp, s-au creat multe situații de gol, însă din schemă tactică lipsind trăgătorii de la semidistanță (apărarea handbaliștilor germani bine pusă la punct, a fost greu de străpuns la semicerc) nu s-au putut fructifica multe din situațiile ivite.

Dacă la această conjunctură adăugăm și faptul că ambii portari, Penu și Orban, au jucat sub nivelul obișnuit (sau primit multe goluri parabile), iar în apărare s-au făcut greșeli de-a dreptul copilărești în momente decisive, putem trage concluzia, fără a minimaliza meritele învingătorilor, că rezultatele obținute se datorează îndeosebi evoluției sub nivelul obișnuit a jucătorilor noștri. Desi au luptat mult și au făcut risipă de energie, faptul că în momentele hotărîtoare n-au reușit să se concentreze în suficientă măsură i-a privat de un rezultat mult mai strîns și, cine știe, poate chiar de o victorie, îndeosebi în partida de la Bremen unde, la pauză, handbaliștii români conduceau cu 12-10.

NOUTĂȚI DINTRE MANTINELE

- Echipa națională: un turneu în U.R.S.S.
• Echipa de juniori: două jocuri internaționale
• Intrarea „secunzilor”

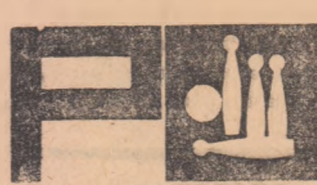
În cadrul programului de pregătire pentru campionatele mondiale de la Ljubljana (participarea la turneul grupei B), lotul nostru de hochei urmează să susțină un turneu în U.R.S.S. Echipa română parăsește Bucureștiul miercuri. În program figurează trei partide la Iaroslav, Rodisk și Cerobovsk cu formații locale, neobsecrate dar puternice. Pleacă lotul standard, în care — cu excepția lui I. Szabo, din Miercurea Ciuc — toți sînt echipieri ai formațiilor Steaua și Dinamo. O prezență notabilă: portarul Dumitraș și repune masca.

Activitatea internațională se reia pe patinoarul „23 August”. Miercuri și joi, începînd de la ora 17, sînt programate două întîlniri între selecționatele de juniori ale României și Bulgariei. Oaxpeji, aflați în plină ofensivă

ATENȚIE, JUNIORI! Corelație între antrenamentul tehnic și fizic

Dacă eșalonul de frunte al popicilor este atît în aceste zile în vacanță, federației s-au oprii asupra a 12 jucătoare și tot atîția jucători. Aceștia au executat, în decurs de o săptămînă, un program de verificare (cu jocuri de control și antrenamente pentru corectări tehnice), încheiat cu participarea la concursul internațional dotat cu „Cupa București”, punct terminus al primei etape din planul de pregătire. Iată rezultatele înregistrate de tinerii selecționabili:

Feminin: 1. Voichița Babîșu 394 p.d. (4), 2. Margareta Bortoi 393 (5), 3. Elena Vasile 383 (6), 4. Anica Dobre 381 (7), 5. Stela Andrei 380 (7), 6. Maria Cuthi 377

(4), 7. Maria Fokóvi 376 (4), 8. Elena Rada 370 (6), 9. Rozalia Ștefuț 369 (10), 10. Ildiko Zilzik 359 (7), 11. Melanița Bortoi 357 (11), 12. Magdalena Petre 354 (8); masculin: 1. Gh. Silvestru 933 (1), 2. I. Bălaș 925 (9), 3. C. Dumitru 915 (4), 4. C. Veteu 907 (2), 5. Gh. Dumitrescu 886 (2), 6. C. Constantinescu 878 (6), 7. C. Dobre 845 (10), 8. P. Botojan 838 (6), 9. I. Hălță 827 (3), 10. I. Fodor 831 (4), 11. A. Căteanu 824 (10), 12. I. Ștefuț 786 (10).

După cum se poate vedea, comportarea băieților este susceptibilă de calificativul bine, iar — surprinzător — nici măcar una dintre fete n-a reușit să depășească 400 p.d. Cîrele din paranteză reprezintă bilele trase în gol și analizînd comportarea sportivilor prin prisma aruncărilor îrosite, se poate ajunge la concluzia că majoritatea fetelor și unii dintre băieți au seriată erorile în tehnica lansării bilei. Concluzia, însă, nu este total valabilă în măsura în care, nuia în sîmbătă și duminică în urmă, cei în cauză au jucat fără greșeli. După părerea noastră, explicația numeroaselor ratări nu trebuie condițio-

nată de tehnica lovirilor ci de diminuarea resurselor fizice care au urmat o cură de descendență, pînă la „Cupa București”. Explicația? Pentru că, în dorința de a le cunoaște cit mai bine posibilitățile, antrenorii au supus pe juniorii vizati, pentru europene la un program riguros, conform graficului de antrenament precizat încă cu multe luni în urmă. Rezultatul: băieții — cu unele excepții — au dovedit că a existat o corelație bună între antrenamentul tehnic și cel fizic, iar fetele n-au rezistat ritmului, ceea ce a dat la iveală faptul că ele n-au respectat programul de pregătire fizică, indicat să-și urmeze în cadrul cluburilor și asociațiilor din care fac parte. Pentru a-și aduce la același numitor, federația a organizat la Brașov o tabăra comună de pregătire, unde s-a lucrat intens pentru îmbunătățirea pregătirii fizice multilaterale, cu accent pe dezvoltarea rezistenței și forței.

Concluzia care se desprinde după prima etapă a pregătirilor în vederea europenelor de juniori, este aceea că mulți dintre tinerii noștri popicari, lipsiți de antrenori sau instructori care să-i supravegheze, au neglijat, din comoditate sau dintr-o incompletă înțelegere a importanței și, printr-o gîtirea fizică. Prin urmare, atenția la antrenamentul fizic, care are ca rezultat mărirea siguranței în mișcările efectuate pe scindura de lansare a bilei.

Tr. IOANIȘESCU

NĂSTRUȘNICUL PUC NU E DE GĂSIT LA MIERCUREA CIUC...

Năstrușnicul puc, cel ce domănește întregul cîmp de gheață, cel ce-și ambiționează pe hocheiști să-l conducă, cel ce ridică tribunele cînd poposește în plasa porții, cel ce a implantat hocheiul în inima tinerilor și vîrstnicilor din Miercurea Ciuc, a dispărut din oraș. Îl căuță, în fiecare zi, elevii, profesorii de educație fizică și antrenorii. La magazinul de sport „Turistul” din localitate, dar... nu-i de găsit.

Eram de față cînd un băiat, cu ghiozdanul pe umeri și crosa la subțioară, s-a adresat, sfîlnic, vînzătorii: — Vreți să-mi spuneți cit costă un puc? — 9,50 lei, dar nu avem. — Ne-am uitat la moșteleașă de hocheist, citîndu-l, în privirea, dezamăgirea că nu și-a putut cumpăra obiectul mult dorit. Intrăm în vorbă: — Crosa de unde o ai? — Mi-a făcut-o Lazar-baci. E meșter timplar și ne confecționează crosse pe măsură. La pucuri, adaugă cu regret în glas puștîul, nu se precept, că ne-ar face și dăstea. — Privim rafturile magazinului. Sînt cam goale pentru sezonul de iarnă. — Crosse aveți? am întrebabil noi. — E articol rar, răspunde prompt vînzătorul.

— Dar schiuri? — Numai alpine, cele de fond ne lipsesc deocamdată. Peste cîteva minute, responsabilul magazinului, Anton Nemeth, ne furnizează explicații. — Pucuri indigene sau din străinătate nu avem de foarte mult timp și nici nu credem să ni se repartizeze în curînd. Cit despre crosse, în luna decembrie am primit 100 de bucăți, dar nouă ne sînt necesare mai mult de 1000 pentru a satisface cererile asociațiilor sportive. În privința schiurilor, sînt informat că acestea stau în magazia I.C.R.T.I. Tg. Mureș, în loc să ni se trimită pentru a fi puse în vînzare. Să știți că încă din vară am întocmit, în colaborare cu organele sportive ale orașului, un necesar de materiale pentru sporturile de iarnă, pe care l-am înaintat apoi formelor superioare. Le așteptăm, însă, în zadar. — Ce se întîmplă în lipsa unor materiale necesare practicării hocheiului și schiului? Să dăm cuvîntul specialiștilor în materie. Prof. Ștefan Borbath, antrenor de schi la Școala sportivă: „Disponem de 8000 de lei pentru dotarea secției cu schiuri. Dar nu-i putem cheltui. În prezent, avem doar cinci perechi de schiuri, pentru 20 de fondisti.”

Ion Ferenczi, președintele C.J.E.F.S. Harghita: „După București, cred că orașul nostru are cea mai intensă activitate competițională la hochei. Lăstîndu-l la o parte pe jucătorii incăpuți, avem numeroase echipe de seniori și juniori, precum și cîteva centre de inițiere și de pregătire. Din cauza crizei de crosse, băieții le schimbă între ei cînd intră pe teren. În privința pucurilor, am cumpărat, recent, de la București, 50 de bucăți, insuficiente însă pentru a acoperi necesitățile. De ce oare magazinului cu articole de sport din localitate, singura noastră sursă de aprovizionare, nu i se repartizează cantități suficiente de crosse și pucuri? Lipsa acestora îngreuează procesul de pregătire a formațiilor de toate categoriile.”

Tr. ANDRONACHE

„UREMOAS” București, str. Preciziei nr. 12 (cartierul Militari) tramvai 25-13 ANGAJEAZĂ DE URGENȚĂ

- strungari
- frezori
- rectificatori
- ascuțitori
- matrișeri
- tratamențiști
- lăcătuși mecanici
- topitori
- instalatori apă și gaze
- vopsitori duco
- muncitori necalificați (bărbaji și femei)
- economist, temporar (poate fi pensionar)

Debut dublat de o victorie olimpică • Un progres uimitor

Doi oameni stau față în față. Unul se află în tribună în calitate de spectator de onoare și altul jos pe teren, într-o concentrare prelungită, stringând pumnii, lăsându-se de pe un picior pe altul. Primul este Valeri Brumel, recordmanul mondial la săritura în înălțime, atlet care a făcut epocă și care a fost îndepărtat temporar din atletism de un accident; cel de al doilea, este un tânăr sportiv ale cărui sărituri peste stacheta, polarizează de fiecare dată atenția într-unul din stadiile olimpice și a sutelor de milioane de telespectatori, care privesc pentru prima oară un salt alt de neobișnuit.

Prin participarea acestui atlet cu un stil alt de curios, săritura în înălțime a fost una din probele de mare atracție ale Intrecerilor olimpice. Se știa despre un săritor american, anticonformist, care trece stacheta altfel decât toți ceilalți predecesori, dar puțin și-au închipuit spectaculozitatea remarcabilă a stilului până nu l-au văzut.

Dar, cine este Fosbury? Cine este acest tânăr care participă, pentru prima oară, la un concurs internațional, dublează debutul cu o victorie olimpică? Dick Fosbury s-a născut la 6 martie 1947, la Portland în statul Oregon. Este înalt de 1,94 m și cântărește 83 kg. Studiază la Universitatea din Oregon, la facultatea de construcții pe care o va absolvi în 1970.

Cu atletismul a făcut cunoștință în anul 1958 pe cind avea doar 11 ani. A sărit 1,20 în „foarfecă...”. Apoi, în 1959, la 12 ani, 1,37 m, în 1960 1,42 m, iar la 14 ani, în 1961 reușea doar 1,47. Performanțe foarte modeste, chiar pentru atleți de vîrstă sa. Nimic nu lăsa să se întrevadă un mare talent.

În 1962, el reușește 1,62 cu stilul foarfecă dar își dă seama că nu a putea ajunge de parte în acest fel, cînd alți tineri americani de vîrstă sa

Elveția — Austria 4-3 la tenis de masă

În cadrul competiției de tenis de masă „Cupa Ligii europene”, echipa Elveției a învins cu 4-3 echipa Austriei.

Într-un meci contînd pentru „Cupa orașelor tîrguri” la tenis de masă, echipa Stadion Praga a învins cu 5-1 echipa F. C. Sarrebruck.

PE GHEAȚĂ ȘI PE ZĂPADĂ

WIRKOLA A PIERDUT LA BISCHOFHOFEN, DAR A CÎȘTIGAT TURNEUL

VIENA 6 (Agerpres). — A luat sfîrșit competiția internațională de sărituri cu schiurile „Turneul celor 4 trambuline”. Concursul de la Bischofshofen (Austria) a revenit lui Raska (Cehoslovacia) care a realizat 234,7 puncte (săriturile sale au măsurat 101 și 100 m). Wirkola s-a clasat pe locul doi cu 222,8 puncte. În clasamentul final, primul loc a fost ocupat de norvegianul Björn Wirkola, care a totalizat 924,5 puncte. Pe locurile următoare s-au clasat Jiri Raska (Cehoslovacia) — 900,5 puncte și Zby-venit lui Raska (Cehoslovacia) 866 puncte.

„CUPA AHEARNE” A REVENIT LUI DJURGAARDEN

STOCKHOLM, 6 — Competiția de hochei pe gheață pentru „Cupa Ahearne” a fost cîștigată de echipa suedeză Djurgarden, care în ultimul meci a învins cu scorul de 5-1 (2-0, 2-1, 1-0) pe Sparta Praga. Alte rezultate: Victoria Tigers (Canada)-Soeder-tornele (Suedia) 2-4; Aik Stockholm — Leksand (Suedia) 4-0

SUEDIA — FINLANDA, LA PATINAJ VITEZĂ

La Bad Inzell a început concursul internațional de patinaj viteza dotat cu „Trofeul celor 3 piste”. Proba de 500 m a fost cîștigată de Boerjes (Suedia) cu timpul de

rotunde de șapte picioare, parcă am prins aripi”. Numai că, după ce a îmbunătățit performanța, urcînd-o la 2,16 m, a fost trimis la tratament deoarece simțea dureri în șira spinării: două vertebre se deplasaseră. Din această pricină a trebuit să facă o pauză de o lună. Restabilindu-se complet, Fosbury a realizat o serie de victorii și în concursurile studențești și în campionatul de selecție pentru J.O. Totodată, a reușit să progreseze pînă la 2,21 m.

Antrenorul Wagner, scepticul de acum cîțiva ani, a devenit în urma progresului uimitor al lui Dick (de la 2,10 la 2,21 m în 10 luni) apostolul noului stil. „După Fosbury, au mai încercat și alți săritori. Deocamdată nici unul nu a depășit doi metri. Îndiscutabil, după exersarea stilului flop, chiar dacă nu realizezi performanțe, te orientezi mai bine deasupra stachetei. Faptul că flop-ul nu are de loc necoale de funcția piciorului de elan, considerat pînă în prezent drept problema cheie a săriturii în înălțime, deschide un nou cîmp de activitate în fața teoreticienilor”.

Mexico a însemnat un mare triumf pentru Dick și pentru stilul său. Succesul olimpic nu l-a făcut să-și piardă modestia. Pus să explice mai pe înțelesul tuturor stilul său a dat un răspuns foarte sincer: „Uneori mă uit la chinogramele mele și mă mir singur de ceea ce fac”. În 1969, el vrea să intensifice antrenamentele și lucrul pentru forță, care să-i permită să realizeze, primul în lume, 2,30 m.

N. MARAȘESCU

Rolf Wolfshohl își onorează titlurile de campion al lumii

Ciclistul vest-german Rolf Wolfshohl, de trei ori campion mondial de ciclocros, a cîștigat competiția desfășurată în apropierea orașului Köln. El a parcurs distanța de 21 km în 1 h 01:04,0, fiind urmat la 30,0 de belgianul Erik de Vlaeminck și la 1:15,0 de olandezul Harings.

SAPPORO SE PREGĂTEȘTE

Mai sînt trei ani pînă la viitoarea ediție a Jocurilor Olimpice de iarnă dar, de pe acum, gîndurile sportivilor ce se întrec — în aceste luni — pe pistele de schi, pe culoarele de gheață ale pîrtiilor de bob, pe lucii de oglindă al patinoarelor, se îndreaptă spre extremitatea de nord a Japoniei. Acolo, spre zăile septentrionului, care cunosc dansul mirific al fulgilor de zăpadă, se află insula Hokkaido, al cărei principal oraș, SAPPORO, important centru universitar dar, totodată, un paradis al schiorilor japonezi, a fost desemnat să găzduiască Jocurile Olimpice de iarnă din anul 1972. După Tokio, acesta este al doilea oraș al Japoniei unde va arde flacăra Intrecerilor olimpice. Se spune că modul perfect în care japonezii au organizat J.O. de vară din 1964 a cîntărit greu în balanța aprecierii, atunci cînd s-a luat în discuție locul de desfășurare a J.O. de iarnă din 1972. Dar a mai fost un argument care a influențat acas-

TURNEE DE ȘAH

HASTINGS: SMISLOV IA AVANS

HASTINGS 6 (Agerpres). — După 8 runde, în turneul internațional de șah de la Hastings continuă să conducă marele maestru internațional V. Smislov (U.R.S.S.), care totalizează 6½ puncte. Urmează în clasament Tukmacov (URSS) cu 5½ puncte și Gligorici (Iugoslavia) — 5 puncte și o partidă intreruptă.

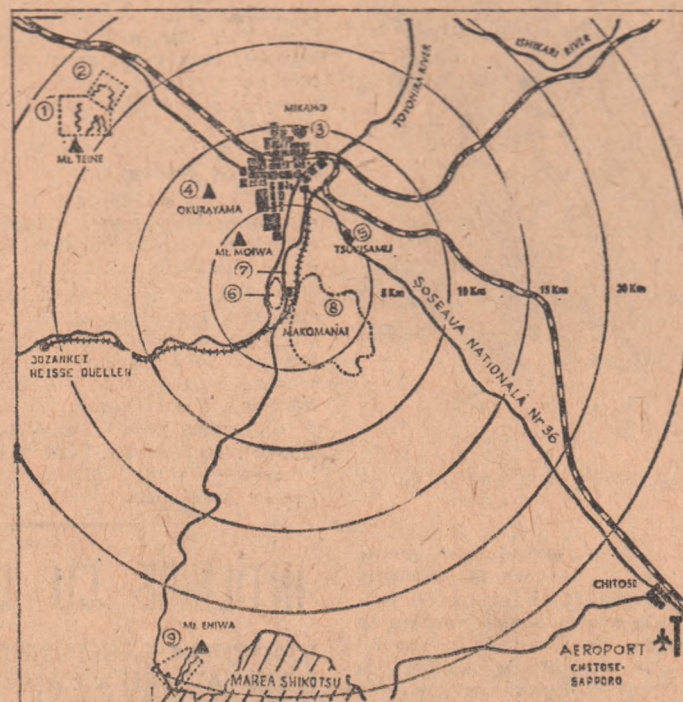
GRONINGEN: GHIZDAVU—WEBB 1-0
 În turneul final al competiției internaționale de șah pen-

tru juniori de la Groningen, Ghizdavu (România) l-a învins pe Webb (Anglia). Ribli (Ungaria) a remizat cu Vaganian (U.R.S.S.). După 4 runde, în clasament conduce acum Madder (R. F. a Germaniei) cu 3 (1) puncte, urmat de Anderson (Suedia) și Vaganian (U.R.S.S.) cu cite 2½ puncte. Ghizdavu are 2 puncte ocupînd locurile 4-6, alături de Ribli și Webb, care, de asemenea, au cite 2 puncte.

PARTICIPANȚII LA „CORRIDA” S-AU REÎNTILNIT PE PISTĂ

SAO PAULO, 6. — Atletii care au participat la 31 decembrie la tradiționalul cros „Corrida de Sao Silvestro” au evoluat în cadrul unui concurs internațional desfășurat pe stadion. Proba de 10 000 m plat a fost

cîștigată de Sawaki (Japonia) în 31:13,4. Roelants (Belgia) nu a participat fiind suferind. Cursa de 5 000 m plat s-a încheiat cu victoria francezului Jourdan, cronometrat în 14:59,3.

SAPPORO. — Amplasarea locurilor de concurs: 1. Slalom și slalom uriaș; 2. Pîrtia de bob; 3. Arena de hochei nr. 1; 4. Trambulina de schi; 5. Arena de hochei nr. 2; 6. Arena de patinaj artistic și patinaj viteza; 7. Satul olimpic; 8. Pîrtia de schi — fond și biatlon; 9. Pîrtii pentru probe alpine

ta alegere. Orașul Sapporo fusese desemnat să găzduiască Jocurile Olimpice de iarnă din anul 1940. Cum izbucnira celui de-al doilea război mondial a făcut imposibilă organizarea

- O așteptare de 32 ani
- Cel mai mare oraș gazdă a J.O. de iarnă
- Intrecerile ar putea avea loc chiar în 1970

marilor întreceri sportive, Sapporo a trebuit să aștepte încă 32 de ani pentru a-i vedea pe cei mai buni sportivi ai lumii din disciplinele zăpezii și gheții întrecîndu-se sub semnul celor cinci cercuri înfrățite. Faptul că acest oraș are o numeroasă populație universitară, că relieful variat din împreju-

rimi oferă numeroase posibilități de practicare a schiului, a făcut să se dezvolte aici și un important centru de sporturi de iarnă, însușit nu numai de prezența tineretului local dar și a celor ce vin din alte orașe ale Japoniei. Chiar și locuitorii din Tokio pot ajunge aici cu avioanele turbo-reactoare în aproximativ o oră de zbor.

Un amănunt care nu este lipsit de importanță în ceea ce privește posibilitățile de organizare, de gazduire și — de ce nu? — ambianța unei competiții de asemenea amploare îl constituie faptul că Sapporo este cel mai mare oraș care a găzduit pînă acum capitolul hivernal al Jocurilor Olimpice. În prezent, el numără 750 000 de locuitori dar, potrivit prognozelor demografice, în 1972, populația acestui oraș va atinge cifra de un milion.

Deși Sapporo dispune de o serie de baze sportive, de pe acum se realizează, în ritm susținut, întreaga gamă de construcții și amenajări necesare desfășurării întrecerilor olimpice. După cum afirmă oficialitățile din acest oraș, Sapporo ar putea găzdui J.O. încă în anul 1970. Se construiește, de exemplu, un sat olimpic cu o capacitate de peste 2 000 de locuri, s-au elaborat planurile unor instalații sportive ultramoderne înzestrate cu ultimele realizări ale tehnicii, s-au stabilit locurile de cazare pentru ziaristi (în inima orașului, într-un cartier bogat în magazine cu suveniruri), s-a început propaganda turistică pentru a atrage spectatori din toate țările lumii. Aceștia vor fi întâmpinați cu tradiționala amabilitate japoneză care — după cit se spune — este mai pronunțată în nordul țării decât chiar la Tokio.

CE SE ÎNTÂMPLĂ CU EUSEBIO?

Ce se întîmplă cu Eusebio? Iubitorii de fotbal din Portugalia (și poate și din alte țări) își pun în mod justificat această întrebare. „Perla din Mozambic” este într-un declin de formă ilustrat prin lipsa sa de eficacitate: în ultimele 5 etape n-a marcat decât două goluri! Omul care odinioară a fost o mașină de goluri pentru Benfica și pentru selecționata Portugaliei (care grație lui a ocupat locul al treilea la ultimele „mondiale”) este acum într-un regres vizibil. Cauza?

În „culise” se spune că Eusebio suferă de mulți ani de o contuzie la genunchiul sting și că urmează un tratament medical „secret”.

De fapt, este vorba de o veche leziune care datează încă de la venirea sa din Mozambic. În urmă cu cîțiva ani, el a suferit o intervenție chirurgicală dar, după cum se pare, ea nu a dat rezultatul așteptat. De fapt, înaintea finalei „C.C.E.” dintre Benfica și Manchester, de anul trecut, Eusebio trebuia supus unei noi operații, care însă a fost amînată... Motivele au fost de-a dreptul puerile... Iată-le:

1. Pentru ca publicul să-l vadă jucînd și, eventual, Benfica să cîștige finala!
2. O operație ar fi necesitat un repaos de prea lungă durată pentru Eusebio, ceea ce ar fi adus serioase pagube în victoria clubului Benfica...

Paradoxal, medicii clubului Benfica, ca și însuși Eusebio, afirmă, acum, că starea sănătății sale este perfectă! Este oare aceasta realitatea, sau adevărul trebuie căutat în spațiile acestor cuvinte? Pînă una alta, Eusebio este văzut de obicei pe teren cu o genunchieră groasă la piciorul sting!

Și totuși, în aceste condiții, Benfica s-a deplasat în America de Sud cu un Eusebio invalid, pentru că fără el suma contractată pentru acest turneu ar fi fost derizorie... Cît timp va mai dura această situație? Să așteptăm. Oricum însă este păcat că nu se manifestă mai multă grijă față de o celebritate!

Carlos MIRANDA

Lisabona, ianuarie 1969

FOTBAL PE GLOB

MEXIC — ITALIA 1-1

Aproape 100 000 de spectatori au urmărit, la Ciudad de Mexico, al doilea meci amical de fotbal dintre echipele Mexicului și Italiei, încheiat cu un rezultat de egalitate: 1-1 (0-0). În prima întîlnire cîștigaseră fotbalistii italieni cu 3-2. În min. 61, gazdele au deschis scorul prin Padilla iar italienii au egalat abia în min. 89, prin Bertini.

de puncte, Guimaraes totalizează 20 p, Setubal 18 p. și Sporting 17 p.

SPANIA. — (Etapa a 16-a). Espanol Barcelona—Real Madrid 1-1; Valencia—Pontevedra 2-0; Atletica Bilbao—Sarragosa 3-0; Real Sociedad—Barcelona 2-1; Sabadell—Granada 2-1. În clasament, Real Madrid 28 p, Las Palmas și Barcelona 20 p, Valencia, Real Sociedad și Sabadell cu cite 17 p.

IN PRELIMINARIILE C.M.

Echipa Senegalului a învins cu scorul de 2-1 (2-1) echipa Marocului într-un meci contînd pentru preliminariile campionatului mondial. În primul joc fotbalistii din Maroc cîștigaseră cu 1-0.

Conform regulamentului, urmează un al treilea meci, pe teren neutru.

CAMPIONATE, CAMPIONATE

PORTUGALIA. — (Etapa a 15-a). Benfica Lisabona—Braga 5-0, Sporting—Varzim 4-2, Uniao de Omar—Belenenses 0-1; Porto—Setubal 3-2; Academica—Sanjoanenses 2-0; C.U.F.—Leixoes 1-0.

Benfica și F. C. Porto conduc în clasament cu cite 23

BELGIA. — Standard Liege continuă să conducă în clasament. În etapa de duminică, Standard a învins cu scorul de 6-0 pe Beveren și are 21 p, fiind urmată în clasament de F. C. Bruges, Anderlecht Charleroi și T. Trond cite 19 p.

FRANTA. — Lyon—Rennes 1-0; Nimes—Strasbourg 0-0; Bastia—Rouen 1-1; Red Star—Marseille 1-1; Metz—Nice 1-0; Bordeaux—Ajaccio 6-0; St. Etienne—Monaco 2-1; Nantes—Sochaux 2-1; Sedan—Valenciennes 1-0. Clasament: St. Etienne 29 p, Bordeaux cu 27 p, Rouen 24 p, Valenciennes 19 p.

Echipa O.F.K. Beograd a jucat în Venezuela cu Union Deportiva Canarias, terminînd la egalitate: 2-2 (1-1).

BASCHEBALISTELE FRANCEZE DIN NOU ÎNVINGĂTOARE

Selecționatele feminine de baschet ale Franței și Poloniei

au susținut o nouă întîlnire la Clermont Ferrand. Din nou victoria a revenit baschetbalistelor franceze învingătoare cu scorul de 64-49 (33-30).

STOLLE A CÎȘTIGAT OPEN-UL TASMANIEI

MELBOURNE 6 (Agerpres).

— Campionatele internaționale de tenis „open” ale Tasmaniei au luat sfîrșit. Proba de simplu masculin a fost cîștigată de australianul Fred Stolle, care în finală l-a învins cu scorul de 6-3, 0-6, 6-4, 6-1 pe compatriotul său Tony Roche. Proba feminină a revenit australiencei Kerry Melville, învingătoare cu 6-3, 6-3 în fața americancei Rosemary Casals.

O FINALĂ DE 3 ORE ÎN TURNEUL DE LA PERTH

Finala turneului internațional de tenis de la Perth a fost cîștigată de jucătorul profesional Martin Riessen (S.U.A.). Acesta l-a învins în finală cu 6-3, 6-4, 2-6, 6-1 pe australianul Ken Rosewall. Meciu l-a durat aproape 3 ore.

LA ÎNCHIDEREA EDITIEI

FRAȚII AUGERT AU TRIUMFAT LA ADELBODEN...

...dar Karl Schranz continuă să fie lider în „Cupa Mondială” la schi

ZÜRICH, 6. — În stătutua de sporturi de iarnă Adelboden (Elveția), a început cea de-a 13-a ediție a concursurilor internaționale „Zilele schiului”. În proba de slalom uriaș, disputată în două manșe, primele două locuri au fost ocupate de

schiorii francezi Jean Noel Augert și Jean Pierre Augert, primul cronometrat în 3:20,18 iar al doilea în 3:21,44. Pe locul trei — austriacul Karl Schranz în 3:21,60.

În urma acestor rezultate, ca și a celor înregistrate în concursurile precedente, de

la Val d'Isere și Berchtesgaden, de primul loc în clasamentul masculin al „Cupei Mondiale” a trecut Karl Schranz cu 60 puncte. El se află la distanță apreciabilă de următorii clasati, francezii Bernard Orcel și Patrick Ruessel, fiecare cu cite 26 puncte.

Victorii ale Petrolului în Alger

ALGER, 6. — În continuarea turneului pe care-l întreprinde în Algeria, echipa de fotbal Petrolul Ploiești a susținut noi

întîlniri. Ploieștii au terminat la egalitate (2-2) cu selecționata Oranului, iar apoi au învins cu 3-1 echipa R. C.

Couba, evoluînd la Anaba, cu selecționata orașului, Petrolul a obținut o victorie la scor, cîștigînd meciul cu 6-1.